

Đại Hội Champa 2007

Hiện tượng ca sĩ Chế Linh

BBT Harak Champaka

Trong quá trình lịch sử, nghề ca hát diễn tuồng tại Việt Nam vẫn là sở trường dành cho dân tộc Việt. Sau năm 1970, sân khấu nghệ thuật ở miền nam Việt Nam lại đón nhận thêm trong vườn hoa văn nghệ này một nghệ sĩ nữa đó là Chế Linh, gốc dân tộc Chăm, một ca sĩ nổi tiếng đã từng đạt huy chương vàng đệ nhất hạng nam ca vào năm 1972. Cũng nhờ nghề ca hát này, Chế Linh đã vượt lên đỉnh cao của sự nghiệp và đã gây tiếng vang cho dân tộc Champa trên khắp dải đất Việt Nam. Bên cạnh đỉnh cao của sự nghiệp này, Chế Linh còn là một hiện tượng mang tính chất thời sự vào năm 2007 đã làm thay đổi hẳn bộ mặt xã hội người Chăm ở hải ngoại và đã trở thành một yếu tố cấu thành lịch sử hiện đại mà dân tộc Champa cần biết sự thật của biến cố này.

Bài viết về Chế Linh không nhằm mục tiêu bàn về đời tư của nghệ sĩ (tình cảm gia đình, tiền của hay lối sống cá nhân, vì đây là điều cấm kị trong luật pháp), mà là phân tích lập trường chính trị, quan điểm xã hội và hành động đấu tranh của sa sĩ này cấu thành một yếu tố tích cực đã đưa lịch sử xã hội Champa hôm nay đi vào một khúc quanh mới.

Hiện tượng Chế Linh trong bối cảnh lịch sử hôm nay chỉ là một hiện tượng cá nhân, nhưng đã trở thành một biểu tượng chung cho một trường phái nho nhỏ đã xảy ra trong không gian xã hội Champa tại hải ngoại hôm nay. Đây là một loạt bài khảo luận trong dự án nghiên cứu với chủ đề : *Lịch Sử Xã Hội Champa* do tập san Champaka thực hiện, sau khi ra mắt tác phẩm *Từ Mật Trận Giải Phóng Dân Tộc Thượng đến Phong Trào Fulro. Cuộc đấu tranh của dân tộc*

Hiện tượng ca sĩ Chế Linh

thiếu số ở nam Đông Dương (1955-1975) do IOC-Champa xuất bản, Paris-San Jose, 2007.

Nghiên cứu về hiện tượng Chế Linh là công tác góp phần nhằm làm sáng tỏ lại bối cảnh xã hội Champa sau ngày sụp đổ phong trào Fulro vào năm 1975 mà đối tượng của xã hội này không phải là chế độ Việt Nam Cộng Hòa nữa mà là Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam ; đưa ra nhận định về vai trò của trí thức người Chăm trong các phong trào đấu tranh tại hải ngoại cũng như phân tích lập trường của tập thể trí thức này mà đa số là người vượt biên và tù nhân chính trị, đối với chế độ cộng sản Việt Nam đang mở rộng chính sách đón nhận Chăm kiều về nước, đang tìm mọi cách để ngăn chặn những phong trào đấu tranh của dân tộc Champa ở hải ngoại, dù cuộc đấu tranh này chỉ mang nội dung văn hóa và xã hội.

Chế Linh là ai

Chế Linh (Pho. Champaka)

các tổ chức liên minh chống cộng tại hải ngoại.

Vì không bao giờ đội trời chung với chế độ cộng sản, Chế Linh thường biểu dương hình ảnh và giọng ca của

Chế Linh tên thật là Lưu Văn Liên, gốc dân tộc Chăm Phan Rang, một ca sĩ rất được hâm mộ trong giới thính giả Việt Nam. Năm 1980, ông ta vượt biên và sang định cư ở Gia Na Đại.

Tại hải ngoại, Chế Linh là nhân vật rất tích cực trong các phong trào đấu tranh cho tự do nhân quyền và cũng là thành viên hăng say trong

Hiện tượng ca sĩ Chế Linh

mình qua các băng nhạc Video (xem Áo cưới màu hoa cà, Rừng lá thấp : <http://www.saigonbao.com/che-linh.htm>) trong bộ đồng phục người lính, lưng mang sắc balo, tay cầm súng Mỹ, vùng dậy và gào thét trên trận địa nhằm tôn vinh chiến sĩ Việt Nam Cộng Hòa ngã gục trên bãi chiến trường, cũng như tỏ lòng căm thù của mình đối với chế độ cộng sản đã hành hạ ông ta suốt mấy năm trong tù cải tạo.

Là một ca sĩ chống cộng, Chế Linh còn là đứa con người Chăm có ý thức về quê hương Champa đổ nát, rất tôn kính thể diện dân tộc Champa bại trận, lúc nào cũng nhận mình là người Chăm dù dân tộc này thường bị khinh miệt như một tập thể man rợ «mọi, hời», thích nói tiếng Chăm và mê ăn món Chăm, hay nói một cách khác, Chế Linh là ca sĩ có dòng máu Chăm thật sự.

Cũng vì mang thân phận họ Chế, tức là dòng tộc của vua chúa Champa, ngoài làm nghề ca sĩ hát rong kiếm tiền, Chế Linh còn là một nghệ sĩ đấu tranh để bảo vệ sự thật lịch sử của vương quốc Champa điêu tàn, luôn luôn chung vai sát cánh gần 25 năm (từ 1984 đến tháng 11 năm 2006) với cộng đồng người Chăm ở hải ngoại trong mọi phong trào bảo tồn di sản văn hóa Champa và sự sống còn của dân tộc này trong thế kỷ thứ 21.

Là một ca sĩ tích cực, Chế Linh lúc nào cũng có mặt trên sân khấu văn nghệ do cộng đồng Champa tổ chức trên thế giới, từ Pháp, Đan Mạch, Mã Lai đến Hoa Kỳ... để hát cho quê hương Champa đổ nát, hát cho dân tộc Champa nghèo đói và bần cùng chờ ngày diệt vong. Chế Linh cũng để lại cho thế hệ Champa một công trình lớn lao bằng cách thực hiện cuốn CD tập trung 14 bài hát dân ca Chăm xuất bản vào năm 2000, nhưng bị cấm lưu hành tại Việt Nam vào năm 2004, (vì nội dung không phù hợp với chính sách tôn giáo và đại đoàn kết dân tộc của đảng và nhà nước Việt Nam !?)

Dù là một nhân vật có tiếng tăm, nhưng Chế Linh có cuộc sống rất bình dị, biết hòa đồng dân tộc, được người Chăm ngưỡng mộ và được giới trí thức Chăm trân trọng. Đó

Hiện tượng ca sĩ Chế Linh

là chân dung thật của ca sĩ Chế Linh trước tháng 11 năm 2006.

Bên cạnh sự thật của cuộc đời ca sĩ đấu tranh, Chế Linh cũng là một nhân vật bí ẩn, thường để lại nhiều dấu ấn bất thường về nhân sinh quan cũng như tư tưởng chính trị để rồi người ta không còn biết Chế Linh là ai : một nghệ sĩ ca nhạc hay một nhà đấu tranh tư tưởng ?

Sinh ra từ kiếp người làm nghệ sĩ, có chăng Chế Linh không thể thoát ra khỏi nghiệp chướng của con người nghệ sĩ, tức là lúc nào cũng muốn xây dựng cho mình một thế giới ảo và huyền thoại hoàn toàn khác lạ với thế giới mà người Chăm đang sống hôm nay. Trong thế giới này, Chế Linh ít khi phân định được đâu là biên giới của sự thật và gian dối, thế nào là lập trường đấu tranh và tư tưởng chủ bại qui hàng, đâu là thể diện của một dân tộc và quyền lợi riêng tư. Đối với Chế Linh, mọi giá trị tư tưởng dù là tư tưởng chính trị, ý thức hệ về lịch sử hay khái niệm về văn hóa xã hội chỉ định nghĩa theo chiều gió của biến cố nhất thời, theo dư âm của người thân cận có ảnh hưởng hay theo gốc độ danh vọng, tiếng tăm mà ông ta muốn chinh phục.

Thế giới ảo và huyền thoại mà Chế Linh đang sống hôm nay là không gian tập trung những người rất lạc quan với cuộc đời và thơ mộng trong cuộc sống, sao cũng được, miễn là được lên sân khấu làm nghề ca hát là đủ rồi. Chính vì thế, Chế Linh không phải là người ca sĩ mà là một nghệ sĩ thì đúng hơn, có nghĩa là nhân vật không có một lập trường rõ rệt, không nghiêm túc với lời hứa, không đắn đo trước khi tuyên bố nội dung của một vấn đề, dù đó là vấn đề đại sự hay cốt truyện khôi hài.

Chỉ cần một đêm suy nghĩ, Chế Linh có thể đưa ra 100 dự án, phát huy ra 100 chương trình đấu tranh. Sự ra đời của một tổ chức mang tên là Hội Văn Hóa và Nghệ Thuật Champa Thế Giới mà Chế Linh giữ cả 3 chức vụ vừa là chủ

tịch, vừa là tổng thư ký, vừa làm thành viên đã nói lên gốc độ không nghiêm túc của nghệ sĩ này.

Chỉ cần một giấc mơ quyến rũ, Chế Linh hô hào dân chúng Chăm tham gia vào công trình xây dựng Nhà Văn Hóa Champa ở Hoa Kỳ, thành lập Thư Viện Chế Linh ở Việt Nam, với bao sơ đồ kiến trúc vĩ đại, nhưng cho đến hôm nay, Nhà Văn Hóa Champa cũng không thấy và Thư Viện Chế Linh cũng không biết ở đâu.

Từ thái độ không nghiêm túc với những gì mà mình đã phát ngôn đã biến Chế Linh thành một nhân vật « xảo ngôn » trong nghĩa « nửa đùa nửa thật », nhưng Chế Linh không phải là người « xảo quyết » vì ông ta không làm hại ai, ganh tị với ai hay lường gạt ai cả. Cũng vì bản tính « nửa đùa nửa thật » này, một số người Chăm không gọi ông ta là Chế Linh nữa mà là Chế Laor, có nghĩa là « Chế nói láo », tức là phong cách thêu họa quá đáng một vấn đề để rồi người ta không còn biết Chế Linh đang « nói thật » hay « nói đùa ».

Khởi đầu cho cuộc đấu tranh : Đại hội Champa 2007

Bên cạnh những bí ẩn trong tư duy, thêu họa cuộc đời trong một thế giới ảo của con người nghệ sĩ, Chế Linh vẫn là một đứa con Champa thích hành động để bảo vệ quyền lợi dân tộc Champa. Cũng vì lý tưởng chung đó, Chế Linh hô hào bà con thân hữu Champa, đa số là thành phần trí thức, tổ chức cho bằng được Đại Hội Champa 2007 nhằm đánh dấu 175 năm Champa bị xóa bỏ trên bản đồ (1832-2007).

● *Yếu tố lịch sử của ngày đại hội*

Champa là vương quốc có một nguồn gốc lịch sử lâu đời.

Lịch sử Champa là một không gian tổng thể của bao biến cố đã xảy ra trong quá khứ cấu thành một di sản thiêng

liêng đã ăn sâu vào tâm thức của một dân tộc này. Nói đến lịch sử Champa tức là nói đến tiến trình của một cuộc đấu tranh trong suốt 17 thế kỷ thăng trầm, nói đến chiến tranh mà hậu quả chỉ là thành tích hy sinh của hàng trăm ngàn chiến sĩ đã ngã gục trên chiến trường để bảo vệ đất đai, của hàng ngàn cung điện đền đài đổ nát tang hoang, của hàng triệu người dân Champa bị tiêu diệt hay bị đồng hóa, mất gốc lai căng để rồi hôm nay không ai tìm ra một người Champa nào còn hiện hữu ở đồng bằng duyên hải chạy dài từ Quảng Bình đến biên giới Cam Ranh.

Nhận diện mình là đứa con Champa hôm nay tức là chấp nhận di sản lịch sử thiêng liêng này như một tờ di chúc bất di bất dịch, không ai có quyền thêm bớt hay sửa đổi. Vì lịch sử là sự thật của một không gian biến cố. Nói đến lịch sử Champa không nhằm khơi dậy hận thù dân tộc mà là nêu ra sự thật để rút ra bài học hầu né tránh những sự kiện tang thương của lịch sử không còn tái diễn nữa.

Nhận diện mình là đứa con Champa tức là chấp nhận đấu tranh để bảo vệ di sản thiêng liêng này, công nhận lịch sử, thể diện và quyền lợi của dân tộc Champa là yếu tố trên hết và phải vượt lên trên lịch sử, thể diện và quyền lợi của một cá nhân.

Cũng vì ao ước làm sống lại di sản thiêng liêng này, bà con và thân hữu Champa thiết tha với quê hương ở hải ngoại đã nhận lời kêu gọi của Chế Linh để tôn vinh năm 2007 thành điểm mốc của lịch sử, đánh dấu 175 năm Champa bị xóa bỏ trên bản đồ. Chính vì thế, Đại Hội Champa 2007 không còn là một lễ hội văn nghệ quần chúng nữa mà là một ngày lịch sử trọng đại.

● *Mục tiêu của đại hội*

Theo dự án, Đại Hội Champa 2007 tại Hoa Kỳ không phải là ngày kỷ niệm Champa mất nước và cũng không phải là ngày đòi chủ quyền Champa độc lập mà là một hội thảo quốc tế nhằm thông tin đến quần chúng thế

Hiện tượng ca sĩ Chế Linh

giới biết về nguyên nhân phát sinh sự nghèo đói và khốn cùng của dân tộc Champa tại Việt Nam, nạn mù chữ tiếng mẹ đẻ của họ, sự căm đoán dân tộc Champa biết đến nguồn gốc lịch sử của họ, vấn đề chiếm đoạt đất đai của họ, vấn đề quốc hữu hóa những đền tháp mà họ đang thờ phượng, vấn đề đảo lộn thế giới tâm linh của họ, tình trạng thái hóa của cơ cấu tổ chức xã hội và gia đình của họ, sự đồng hóa phong tục và tập quán của họ, sự chênh lệch về mức sống kinh tế của họ cũng như chính sách áp lực và đe dọa mà họ đang gánh chịu hôm nay.

Lời kêu gọi của Chế Linh là một biến cố lịch sử đã đánh thức cộng đồng Champa ở hải ngoại hướng về quê cha đất tổ, chuẩn bị ngày ra đời của Đại Hội để cùng nhau chia sẻ ngọt bùi sau 175 năm làm thân phận của một đứa con Champa vong quốc.

• Sự ra đời của ban tổ chức

Nhằm tiến đến mục tiêu, Chế Linh tổ chức một phiên họp vào ngày 9-7-2006, nhân dịp trại hè Thanh Niên Champa tại Sacramento (California), tập trung hầu hết các thân hào, thân sĩ, trí thức, thanh niên sinh viên Champa ở hải ngoại để bầu ban tổ chức lâm thời của Đại Hội Champa 2007.

Trước khi khai mạc chương trình, Chế Linh long trọng yêu cầu tất cả anh em tham dự phiên họp phải làm một phút mặc niệm để tôn vinh bậc tiền nhân Champa quá cố và xin họ giúp ban tổ chức thực hiện cho bằng được Đại Hội 2007.

Theo truyền thống người Chăm, một phút mặc niệm là một hành động linh thiêng, một lời thề cao cả mà không ai có quyền phản lại lời hứa này, ngoại trừ những người xảo quyệt có lương tâm không bình thường. Chế Linh là người dư biết đâu là giá trị của lời thề trong truyền thống của dân tộc Chăm.

Hiện tượng ca sĩ Chế Linh

Kết quả của phiên họp, Chế Linh được bầu làm chủ tịch ban tổ chức lâm thời Đại Hội Champa 2007, Từ Công Thu (tốt nghiệp Quốc Gia Hành Chánh) và cựu dân biểu Lưu Quang Sang làm phó chủ tịch, Từ Công Nhường (con của từ Công Thu) và Lưu Quang Sáng (con của cựu dân biểu Lưu Quang Sang) làm tổng thư ký.

Thế là định mệnh của Đại Hội Champa 2007 hoàn toàn nằm trong tay của ba nhân vật nổi bật trong cộng đồng Champa ở hải ngoại, đó là ca sĩ Chế Linh, cựu dân biểu Lưu Quang Sang và Từ Công Thu cùng với hai thanh niên ưu tú là Từ Công Nhường và Lưu Quang Sáng.

Vào tháng 9 năm 2006, lại có cuộc họp mặt tại Mã Lai giữa ông Po Dharma, Lưu Quang Sang và Thành Phú Bá (Bá cũng là thành viên của đại hội) nhân dịp hội thảo về ngôn ngữ chữ viết Chăm. Trong dịp này, Lưu Quang Sang vẫn giữ vững lập trường là phải tổ chức ngày đại hội này.

Sau ngày họp mặt tại Kuala Lumpur, Lưu Quang Sang trở về Việt Nam thăm gia đình. Theo nguồn tin đáng tin cậy là Lưu Quang Sang có tiếp xúc nhiều lần với công an Việt Nam nhưng chúng tôi không biết nội dung của cuộc gặp gỡ này.

• *Đối tượng của ngày đại hội*

Sau biến cố 1975, dân tộc Chăm và anh em Tây Nguyên trở thành đối tượng thù địch của chế độ cộng sản Việt Nam, một quốc gia lúc nào cũng xếp họ vào danh sách tập đoàn phản động tiếp tay cho Fulro, đeo đuổi ý đồ phục hưng Champa độc lập. Sự vùng dậy của dân tộc Tây Nguyên vào năm 2001 và 2004 càng khuyếch đại thêm bầu không khí căng thẳng trong khu vực người Chăm ở Ninh Thuận và Bình Thuận. Chính vì thế, hầu hết trí thức Chăm kiều về thăm quê hương đều bị công an điện thoại xin gặp hay mời đến văn phòng để làm việc, khai thác tin tức nếu

cần, xem họ như tội phạm mặc dù họ là công dân Hoa Kỳ hay Pháp đi nữa.

Một khi đã liệt kê vào hàng ngũ phản động, mọi sinh hoạt của dân tộc Chăm ở hải ngoại dù đó chỉ là sinh hoạt văn hóa xã hội cũng bị xếp vào danh sách của một tổ chức có ý đồ chống phá chế độ. Chính vì thế, nhà nước Việt Nam đã trở thành một đối tượng trực tiếp của ngày Đại Hội.

Trước tình thế này, phiên họp ngày 9-7-2006 do Chế Linh chủ tọa cũng đã nêu ra vấn đề là một số người Chăm ở hải ngoại sẽ không dám tham gia Đại Hội Champa 2007 vì sợ liên lụy để rồi không được phép trở về Việt Nam. Nhưng kết quả của phiên họp đã đi đến một kết luận rõ ràng là Đại Hội Champa 2007 không phải là diễn đàn chính trị và cũng không phải là ngày hòa giải và hòa đồng dân tộc giữa người Champa để đi tìm đồng thuận với nhau, mà là ngày Hội Thảo Quốc Tế để bàn về thực trạng văn hóa xã hội Champa mà thành viên chủ yếu trong ban tổ chức của đại hội là những bà con thân hữu Champa có ý thức rõ rệt đối với quê hương đổ nát mà thôi. Có thể vì lý do chính trị hay cá nhân, một số người Chăm không đến tham dự, nhưng đó là ý riêng của họ mà ban tổ chức đại hội phải tôn trọng.

Sự đời của ban tổ chức Đại Hội Champa 2007 do Chế Linh lãnh đạo và có sự trợ giúp của Lưu Quang Sang và Từ Công Thu đã làm chấn động tình hình chính trị ở Việt Nam. Hết đối phó với sự vùng dậy của dân tộc Tây Nguyên vào năm 2001 và 2004, nhà nước Việt Nam lại gán cho dân tộc Chăm đang chuẩn bị xuống đường tại Hoa Kỳ vào năm 2007 đề đòi quyền lợi. Chính vì thế, cơ quan an ninh tình báo cộng sản tìm đủ mọi cách làm áp lực với người Chăm trong nước qua nhiều hình thức để đánh phá ngày ra đời của Đại Hội này. Công an cũng không ngần ngại điện thoại trực tiếp cho một số thành viên trong ban tổ chức ở Hoa Kỳ để chất vấn và đặt vấn đề về nội dung của đại hội này.

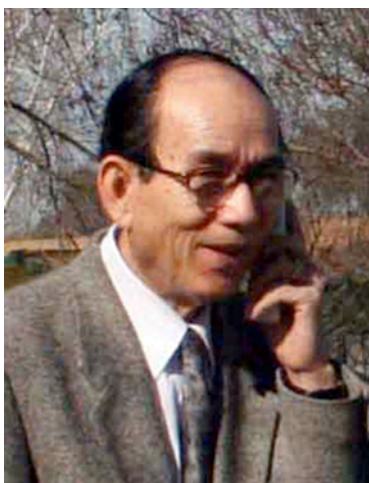
Đứng trước tình thế này, Đại Hội Champa 2007 phải đương đầu với hai đối tượng rõ rệt đó là chính quyền

Hiện tượng ca sĩ Chế Linh

Hà Nội có đủ quyền lực, sẵn sàng ngăn cấm những ai chống chế độ trở về Việt Nam và tập thể người Chăm ở hải ngoại chỉ mong được phép trở về Việt Nam thăm gia đình hay hợp tác với chế độ. Thế là ngày ra đời của Đại Hội Champa 2007 đã trở thành một vấn đề nan giải mà không ai có thể tiên liệu được, vì nó tùy thuộc vào ý chí, lập trường và sự sáng suốt của mỗi thành viên trong ban tổ chức nhằm kháng cự lại với hiện tượng chính trị này.

Chế Linh thay màu cờ chính trị

Sự viếng thăm Việt Nam của cựu dân biểu Lưu Quang Sang vào tháng 10 năm 2006 đã đưa chương trình Đại Hội Champa 2007 đi vào một khúc quanh mới và cũng là điểm mốc thời gian của sự phát sinh bao biến cố đã làm

Lưu Quang Sang
(Pho Chamnaka)

đảo lộn khuôn mặt xã hội người Chăm tại hải ngoại.

Sau ngày trở về Việt Nam của Lưu Quang Sang, Chế Linh viết thư gửi cho bà con Chăm đề ngày 28 tháng 11 năm 2006, xin từ chức ra khỏi Đại Hội Champa 2007, vì lý do là chưa đạt được « sự đồng thuận rộng rãi của anh em », và cần có thời gian để tổ chức một đại hội « có tầm vóc rộng lớn và qui mô hơn », yêu cầu đồng bào

Chăm dời đại hội này sang 2008. Sau bức thư của Chế Linh, cựu dân biểu Lưu Quang Sang cũng viết thư cho bà con Chăm xin rút lui ra khỏi hội trường.

● *Nguyên nhân của sự từ chức*

Sự từ chức của Chế Linh và Lưu Quang Sang vào tháng 11-2006 trong một không gian bất ngờ và cùng một lúc, sau ngày viếng thăm Việt Nam của ông Lưu Quang Sang vào tháng 10-2006, đã trở thành một vấn đề bí ẩn và đã đưa những thành viên Chăm của ban tổ chức lâm thời của đại hội vào tình thế vô cùng khó xử.

Song song với lý luận là chưa đạt « sự đồng thuận rộng rãi của anh em », Chế Linh tiếp tục lên tiếng trên mạng email gửi cho bà con Chăm ở hải ngoại để giải thích 6 cái « Không » đã buộc ông ta phải từ chức mà chúng tôi xin trích nguyên văn :

1. Không cùng quan điểm và mô thức tổ chức.
2. Không phù hợp chung với nguyện vọng của đồng bào.
3. Không mang lại sự ích chung cho đồng bào.
4. Không được sự đồng nhất ủng hộ của mọi giới đồng bào và hội đoàn.
5. Không cùng phương hướng đấu tranh cho quyền lợi và sự an nguy của dân tộc.
6. Không cùng chủ trương đấu tranh trong hòa bình và sự đoàn kết dân tộc.

Nhìn qua lịch sử hiện đại của xã hội Champa hôm nay, chỉ có ca sĩ Chế Linh và cựu dân biểu Lưu Quang Sang mới không có lương tâm để nêu ra 6 cái « Không » này hầu rút tên ra khỏi đại hội.

Ai cũng biết, đa số những thành viên Chăm thuộc ban tổ chức lâm thời của đại hội do Chế Linh lãnh đạo là những người xuất thân từ một tầng lớp trí thức đáng trân trọng, là những người có học thức và có trí tuệ : kỹ sư, bác sĩ, tiến sĩ, quốc gia hành chánh, quốc gia sư phạm, v.v. Đối

Hiện tượng ca sĩ Chế Linh

với họ, sự rút lui của Chế Linh và Lưu Quang Sang chỉ là một lối biện luận không cơ sở và một loại văn chương đối trá mà thôi. Đây là bằng chứng cụ thể mà những thành viên này đã đưa ra:

Từ ngày nhậm chức vào tháng 7 năm 2006 cho đến ngày từ chức vào 28 tháng 11-2006, Chế Linh và Lưu Quang Sang chưa có lần nào tổ chức một phiên họp với những thành viên Chăm để bàn về chương trình, quan điểm hay mô hình tổ chức đại hội này. Thế thì đâu là nguyên nhân của 6 cái « Không » mà Chế Linh đã nêu ra.

Đột ngột, Chế Linh và Lưu Quang Sang viết thư rút lui và đưa ra lý luận quanh co với 6 cái « Không » vô cơ. Chính vì thế, sự rút lui bất ngờ của Chế Linh và Lưu Quang Sang chỉ là ý đồ xảo trá để ly khai với Đại Hội Champa 2007. Và sự rút lui này đã trở thành một yếu tố nhằm chứng tỏ rằng Chế Linh và Lưu Quang Sang là người không nghiêm túc trong qui luật tổ chức cộng đồng (nếu không muốn làm thì ít ra phải họp lại anh em để bàn việc), phản bội lại với lời hứa của mình dù đã thề nguyện trong một phút mặc niệm trước bậc tiền nhân. Có chăng Chế Linh và Lưu Quang Sang chỉ xem những thành viên Chăm trong ban tổ chức, như một tập thể vô học không đáng để bàn vấn đề, chỉ biết làm nô lệ cho quan điểm của Chế Linh và Lưu Quang Sang và họ không có quyền phản đối lại?

Nhìn qua diễn tiến tình hình này, người ta có thể kết luận rằng sự từ chức của Chế Linh và Lưu Quang Sang không phải là vì chưa đạt được « sự đồng thuận rộng rãi của anh em » mà là tìm cách mua lòng chính quyền cộng sản để được phép trở về Việt Nam. Đây là bằng chứng cụ thể mà Chế Linh và Lưu Quang Sang không thể chối cãi được :

- Ngày 28-11-2006 Chế Linh rút tên ra khỏi ban tổ chức lâm thời Đại Hội Champa 2007, tiếp theo là Lưu Quang Sang.

Hiện tượng ca sĩ Chế Linh

- Một tuần sau, tức là ngày 6 tháng 12 năm 2006, qua đài phát thanh BBC, Chế Linh xin nhà nước Việt Nam trở về quê hương một lần để hát cho thính giả mình nghe trước khi ông ta ly biệt khỏi cõi đời này.

- Mười tháng sau, tức là ngày 18 tháng 10 năm 2007, báo chí Việt Nam loan tin là ca sĩ Chế Linh trở về Sài Gòn để chuẩn bị chương trình văn nghệ Chào Xuân 2008 tại quê nhà.

Dù đã trải qua gần 7 năm trong tù của chế độ cộng sản, cựu dân biểu Lưu Quang Sang lúc nào cũng được phép về thăm quê hương hàng năm. Hôm nay, cựu dân biểu này kéo thêm ca sĩ Chế Linh đã từng vượt biên ly khai với cộng sản về hợp tác với chế độ cộng sản thì càng là một thành công nữa. Thế là những lý luận quanh co của Chế Linh và Lưu Quang Sang dựa vào 6 cái « Không » để chống phá đại hội chỉ có mục tiêu duy nhất là ly khai với Đại Hội Champa 2007 để lập công với chế độ Hà Nội hầu được phép trở về Việt Nam.

Trên mặt pháp lý, sự trở về Việt Nam là quyền thiêng liêng của Chế Linh, nhân danh một công dân của Gia Nã Đại hay nhân danh Chăm kiều vượt biên đi nữa. Nhưng sự thay đổi bất ngờ màu áo chính trị của Chế Linh và Lưu Quang Sang đã đưa lịch sử cộng đồng Champa tại hải ngoại đi vào một khúc quanh mới, làm mất lòng tin cả một tập thể trí thức người Chăm cùng tuyên thệ với Chế Linh và Lưu Quang Sang trong phiên họp vào tháng 7 năm 2006 là phải trung thành với lý tưởng chung và kiên trì đấu tranh để tổ chức cho bằng được Đại Hội Champa 2007.

Theo quan điểm chung của những thành viên người Chăm, Chế Linh và Lưu Quang Sang có quyền thay đổi màu cờ chính trị : đứng về phía Việt Nam Cộng Hòa hay trở về hợp tác với Xã Hội Chủ Nghĩa, nhưng Chế Linh và Lưu

Hiện tượng ca sĩ Chế Linh

Quang Sang không có quyền bịa chuyện để lừa dối bà con thân hữu người Chăm về ngày Đại Hội Champa 2007.

Trở về hợp tác với chế độ cộng sản cũng là một giải pháp chính trị mà Chế Linh và Lưu Quang Sang có quyền chọn lựa. Cộng đồng Champa tại hải ngoại không có ý kiến gì về sự lựa chọn này dù họ có một lập trường khác biệt. Không phải vì thế mà Chế Linh và Lưu Quang Sang lại thay đổi lời hứa trước bậc tiền nhân, rút tên ra khỏi ban tổ chức của Đại Hội Champa 2007 và tạo nên chiến trường chống phá đại hội này để lập công với nhà nước Xã Hội Chủ Nghĩa.

Đối với thành viên Chăm trong ban tổ chức đại hội, sự bội tín của Chế Linh và Lưu Quang Sang là không tôn trọng thể diện dân tộc Champa mất nước, là phong cách hoàn toàn đi ngược lại với bản chất của người Chăm, một tập thể rất là chất phát và thật thà, nhưng không bao giờ chấp nhận người nào lường gạt họ.

Chế Linh là người nghệ sĩ không trung thành với lời hứa là điều có thể tha thứ. Nhưng Lưu Quang Sang là cự dân biểu, tức là người đại diện cho dân tộc Chăm và đấu tranh vì dân tộc Chăm. Chính vì thế, Lưu Quang Sang không có quyền lừa đảo bà con thân hữu người Chăm để khôi phục quyền lợi và danh vọng riêng tư cho mình. Sự rút lui ra khỏi hội trường Đại Hội của Lưu Quang Sang đã chứng minh rằng ông ta không phải là cự dân biểu vì dân mà là mị dân. Có chăng từ phong cách và thái độ không trung thành đối với tập thể mà chính ông ta là thành viên chính thức đã đưa một số bà con Chăm đặt cho ông ta một tên gọi bằng tiếng Chăm: *ong Sang di hu talang o* = ông Lưu Quang Sang không có xương, tức là người tròng tráo, chui luôn vào bất cứ nơi nào miễn là có lợi cho mình là được rồi.

● *Chế Linh chống phá đại hội Champa 2007*

Vấn đề trở về Việt Nam của Chế Linh là sự kiện bình thường, vì ông ta có quyền về thăm quê hương, nơi chôn nhau cắt rún của ông ta. Cũng không có ai trách móc Chế Linh, nếu ông ta bày tỏ sự thật với thân hữu và bà con Chăm về ý định trở về Việt Nam, thành vậy ông ta phải rút tên ra khỏi Đại Hội 2007 để né tránh sự chú ý của cơ quan tình báo cộng sản.

Nhằm tạo công lao với nhà nước Xã Hội Chủ Nghĩa, Chế Linh và cựu dân biểu Lưu Quang Sang dựng lên chiến trường chống phá đại hội bằng cách tung ra hàng loạt email gửi cho bà con Chăm trên khắp thế giới để lên án mục tiêu của Đại Hội Champa 2007. Danh sách 6 cái « Không » của Chế Linh là một minh chứng cụ thể. Hai người này tìm cách bôi bác ban tổ chức của đại hội qua hàng loạt email nặc danh; kêu gọi người thân cận của mình rút tên ra khỏi ban tổ chức. Sự ra đi của Kiều Ngọc Quyên là một thí dụ điển hình. Chúng tôi sẵn sàng cung cấp những tư liệu này nếu độc giả nào cần đến.

Một nhân vật mà Chế Linh và Lưu Quang Sang xem như đối tượng thù địch hàng đầu đóng vai trò chủ động trong chương trình tổ chức Đại Hội 2007 là tiến sĩ Po Dharma, cựu thành viên Fulro. Chính vì thế, hai người này tìm mọi cách tẩy chay cho bằng được Po Dharma để đập tan Đại Hội. Tiếc rằng, Chế Linh và Lưu Quang Sang chọn sai đối tượng, vì Po Dharma chỉ là một thành viên của ban tổ chức, đặt trách về mặt khoa học, chứ không phải là người nắm toàn quyền quyết định của ngày đại hội.

Thay vì góp phần tổ chức đại hội nhằm đấu tranh cho quyền lợi dân tộc Champa, thông tin đến nhà nước Việt Nam những thực trạng văn hóa và xã hội vô cùng bi đát mà dân tộc Champa hôm nay đang gánh chịu, Chế Linh và Lưu Quang Sang lại quay đầu chống phá đại hội để lập công với chế độ cộng sản hầu được phép trở về Việt Nam. Đây là

thái độ đã làm tổn thương đến thể diện và quyền lợi của dân tộc Champa mà đa số bà con thân hữu người Chăm ở hải ngoại không thể chấp nhận được.

Nếu là người có tinh thần đấu tranh cho dân tộc thật sự, Chế Linh và Lưu Quang Sang phải đứng ra tổ chức cho bằng được đại hội này, sau đó trở về Việt Nam để giải thích với chính quyền Hà Nội thế nào là mục tiêu của ngày hội thảo này. Chính đó mới là hành động đáng trân trọng, một công tác hữu ích để bảo vệ quyền lợi của dân tộc.

Ca sĩ Chế Linh và cựu dân biểu Lưu Quang Sang dù sao cũng là thành phần trí thức dân tộc Chăm, tức là người có ý thức hệ cao về lập trường và tư tưởng chính trị. Nhân danh trí thức người Chăm, Chế Linh và Lưu Quang Sang không thể quên đi lời thề của mình với một tổ chức Champa mà hai ông ta là thành viên, quay lưng với quê hương Champa đổ nát hầu làm vừa lòng chế độ Xã Hội Chủ Nghĩa. Đó là thái độ phản bội của người trí thức mà đa số bà con thân hữu Chăm tại hải ngoại không bao giờ tha thứ.

- *Chế Linh ra chiến trường ngôn ngữ chữ viết Chăm*

Kể từ thế kỷ thứ 17 đến năm 1975, dân tộc Chăm chỉ có một ngôn ngữ và một chữ viết *Akhar Thrah*, tức là chữ viết phổ thông rất ổn định hiện đang sử dụng trong toàn thể cộng đồng chức sắc và bô lão người Chăm hôm nay.

Sau năm 1975 nhà nước Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam thành lập Ban Biên Soạn Chữ Chăm giao quyền lãnh đạo cho ông Nguyễn Văn Tỹ sau này là Lộ Minh Trại, có trách nhiệm biên soạn sách giáo trình để dạy tiếng Chăm trong các trường lớp. Thay vì tạo điều kiện để con em người Chăm học chữ Chăm truyền thống của họ, nhà nước Việt Nam biến chế chữ Chăm truyền thống này thành một loại chữ viết Chăm lai căng hoàn toàn khác biệt với chữ Chăm mà dân tộc Chăm đang sử dụng hôm nay.

Hiện tượng ca sĩ Chế Linh

Vào tháng 9 năm 2006, Po Dharma đứng ra tổ chức một hội thảo quốc tế về Ngôn Ngữ Chữ Viết Chăm tại thủ đô Kuala Lumpur của Malaysia. Kết quả của đại hội là tất cả đại biểu yêu cầu nhà nước Việt Nam phải chỉnh đốn lại sách giáo trình đúng với chữ viết truyền thống của dân tộc Chăm, được xem như là di sản văn hóa của nhân loại.

Sau ngày hội thảo tại Kuala Lumpur, nhà nước Việt Nam tổ chức một diễn đàn vào tháng 2 năm 2007 tại Phan Rang đặt dưới quyền chủ tọa của bà Thứ Trưởng Bộ Giáo Dục để cứu xét lại vấn đề khủng hoảng ngôn ngữ chữ viết Chăm hôm nay.

Nhân dịp này, Chế Linh tự tôn mình là đại diện cho bô lão và trí thức Chăm ở hải ngoại, gửi một điện thư đến Phan Rang chúc mừng bà Thứ Trưởng và bày tỏ quan điểm ủng hộ hệ thống chữ viết Chăm lai căng do nhà nước Việt Nam xuất bản. Điện thư của Chế Linh được đọc một cách long trọng tại hội trường, trong đó Chế Linh tự lập ra “một danh sách ma” tập trung nhiều tên bô lão và trí thức Chăm ở hải ngoại như thiếu tá Dương Tấn Sở, Thành Phú Bá, Bá Trung Xin, v.v. mà họ không hề hay biết gì về ngày hội thảo này.

Chế Linh là ca sĩ Việt Nam gốc người Chăm, biết nói tiếng Chăm nhưng không biết đọc và cũng không biết viết chữ Chăm (nghĩa là: không biết chữ Chăm đúng sai như thế nào?). Thế thì tại sao ca sĩ này lại gửi điện thư chúc mừng hội thảo ngôn ngữ chữ viết Chăm mà mục tiêu không có gì liên hệ với ngành ca hát của ông ta?

Chế Linh là người từng sống ở Gia Nã Đại, tức là một quốc gia pháp quyền. Tại sao Chế Linh lại mạo danh chữ ký của bô lão và trí thức Chăm để lập công với chính quyền cộng sản? Đây là điều cấm kị trong luật pháp của quốc gia tự do và dân chủ.

Nhìn qua nội dung, điện thư của Chế Linh đã trở thành một văn chương chính trị nhằm tẩy chay nhóm Po Dharma, một cộng đồng tập trung những nhà khoa học đang đấu tranh để bảo tồn giá trị ngôn ngữ chữ viết Chăm truyền

Hiện tượng ca sĩ Chế Linh

thống hôm nay; nhằm kết nạp người Chăm trong nước nhất là ông Nguyễn Văn Tỷ và Lộ Minh Trại, hai nhà lãnh đạo Ban Biên Soạn Sách Chữ Chăm để dập tan nhóm Po Dharma đang chuẩn bị cho ngày ra mắt Đại Hội Champa 2007 tại Hoa Kỳ.

Sự nhúng tay của một ca sĩ không biết đọc và cũng không biết viết chữ Chăm vào vấn đề ngôn ngữ chữ viết Chăm đã để lại một dấu ấn khô hài trong lịch sử hiện đại của Champa. Có chăng Chế Linh là con cờ của một nhân vật chính trị người Chăm đang núp sau bóng hình này để “ném đá dấu tay” mà chúng tôi sẽ phân tích trong loạt bài sắp tới.

- *Chế Linh gây chiến trường tôn giáo*

Sau ngày Đại Hội Champa 2007 tại Hoa Kỳ, Chế Linh lại tạo thêm một chiến trường mới bằng cách dựa vào màu cờ tôn giáo Chăm Ahiér (Bà La Môn) để tẩy chay ông Thành Công Thỏa và Từ Công Thu, hai người Chăm Hồi Giáo và cũng là hai nhà lãnh đạo trong ban tổ chức đại hội, vì tội lấy tên vua chúa Champa là Po Romé và Po Klaong làm tên họ của mình.

Trong chiến trường này, Chế Linh lãnh trách nhiệm phân phát cho bà con Chăm ở hải ngoại một bức thư của ông cả sư Hán Bằng chủ trì tháp Po Romé ở Phan Rang viết vào ngày 1-5-2007 ngăn cấm Thành Công Thỏa và Từ Công Thu không có quyền dùng tên Po Romé và Po Klaong trên thẻ chứng minh nhân dân của hai người này ở xứ Hoa Kỳ, với lý do là Po Romé và Po Klaong là hai thần mà người Chăm Ahiér (Bà La Môn) đang thờ phượng hôm nay. Hai tháng sau, tức là ngày 18-9-2007 Chế Linh lại viết một bức thư riêng gửi cho bà con thân hữu người Chăm trên khắp thế giới yêu cầu ông Thành Công Thỏa và Từ Công Thu phải xóa bỏ tên họ này.

Hiện tượng ca sĩ Chế Linh

Chế Linh là một ca sĩ chứ không phải là một chiến sĩ đấu tranh cho tôn giáo. Thế thì tại sao ca sĩ này lại nhúng tay vào vấn đề tín ngưỡng người Chăm không có gì liên hệ với ngành ca hát của mình. Có chăng Chế Linh chỉ là đầu đạn cho một người Chăm khác đang làm nghề ném đá đấu tay ở hậu trường?

Ai cũng biết cả sư Hán Bằng chỉ là thành viên của Hội Đồng Chức Sắc Đền Tháp Chăm ở Ninh Thuận có trách nhiệm chủ trì nghi lễ ở tháp Po Romé, không có quyền pháp lý ngăn cấm Thành Công Thảo và Từ Công Thu là hai công dân Hoa Kỳ lấy tên vua chúa Champa. Đây chỉ là thư cá nhân của cả sư Hán Bằng, vì cả sư Quý, người chủ trì đền Po Klaong Garai, cũng là đại diện chính thức của Hội Đồng Chức Sắc Đền Tháp Chăm trong Mật Trận Tổ Quốc không hề hay biết đến vấn đề này.

Thêm vào đó, cả sư Hán Bằng là tu sĩ Chăm tuổi đã cao, đang tê liệt nằm trên giường bệnh, không thông thạo tiếng Việt và không hề biết Thành Công Thảo và Từ Công Thu là ai và hiện đang ở đâu. Chính vì thế, cả sư Hán Bằng không thể nào thảo bức thư bằng tiếng Việt gửi cho bà con Chăm ở hải ngoại nhằm kết tội Thành Công Thảo và Từ Công Thu. Thế thì ai là người chủ mưu xúi dục cả sư Bằng thảo công văn này nếu không phải là Chế Linh trong đó có Lưu Quang Sang đang núp phía sau để điều hành biến cố, vì người mang thư cả sư Hán Bằng sang Hoa Kỳ, theo nguồn tin đáng tin cậy, là Phú Văn Lưu, một thành viên của tổ chức Lưu Quang Sang. Cũng theo nguồn tin này, bức thư của cả sư được viết trong lúc Phú Văn Lưu có mặt ở Phan Rang.

Chế Linh và Lưu Quang Sang dư biết là phong tục người Chăm không ngăn cấm ai lấy tên vua chúa Champa để làm tên gọi cho mình và cũng không cấm đoán ai dùng tên thần thánh vua chúa Champa để làm nhân chứng trong cuộc cãi vã nhau. Chính vì thế bà con Chăm hôm nay thường lôi tên *Po Romé mâk hư, Po Kloang ngap glac di hư*

Hiện tượng ca sĩ Chế Linh

(Po Rome sẽ giết hại mày, Po Klaong sẽ trừng trị mày) để chửi bới con cái của mình. Sự hợp tác của Chế Linh với cả sư Bằng nhằm ngăn cấm bà con Chăm không nên lời tên vua chúa Champa trong việc cãi vã và chửi bới nhau mới là công tác đáng làm.

Đứng trên phương diện lịch sử, lấy tên thần thánh và vua chúa Champa tức là bày tỏ lòng tôn kính đối với bậc tiền nhân của dân tộc này. Chính vì thế, cộng đồng trí thức người Chăm trong đó có thiếu tá Dương Tấn Sở, Thành Phú Bá, Nguyễn Văn Tỷ và Lưu Quang Sang, v.v. đã chọn tên Po Klaong, một vị thần Champa, để đặt tên cho một trường trung học tại Phan Rang mà chính ông Thành Phú Bá đã từng làm quản đốc và Lưu Quang Sang, đã từng làm hiệu trưởng. Tại sao cả sư Hán Bằng và ca sĩ Chế Linh không đứng ra phản đối Dương Tấn Sở, Thành Phú Bá, Nguyễn Văn Tỷ và Lưu Quang Sang vì tội lợi dụng danh nghĩa thần thánh Champa để đặt tên cho một ngôi trường. Và hôm nay, tên thần Po Klaong vẫn còn hiện rõ trên mái trường trung học này nằm ngay trong thành phố Phan Rang. Tại sao cả sư và Chế Linh không yêu cầu nhà nước Việt Nam phải đập bỏ tên Po Klaong ra khỏi mái trường này hầu né tránh sự xúc phạm đến thần thánh người Chăm mà ông cả sư Hán Bằng đã nêu ra trong thư.

Ai cũng biết, nhiều người Việt ở Nha Trang và Đà Nẵng cũng lấy tên thần thánh vua chúa Champa như Po Nagar, Po Klaong, v.v. để đặt tên cho tiệm buôn bán của họ. Tại sao Chế Linh không xúi cả sư Bằng đưa vấn đề này ra ánh sáng.

Người ta cũng tự hỏi ở đây, Chế Linh là ai nếu không phải là ông ca sĩ mang họ Chế tên là Linh. Thế thì Chế Linh cũng lấy tên vua chúa Champa, nhưng tại sao ca sĩ này lại cấm ông Thành Công Thỏa và Từ Công Thu? Đây là câu chuyện khôi hài chưa từng xảy ra trong lịch sử của Champa.

Đứng trên phương diện pháp lý, bức thư của cả sư Hán Bằng chỉ là một văn kiện vô giá trị, vì không có một điều luật nào trong truyền thống của dân tộc Chăm cấm đoán người khác lấy tên vua chúa Champa. Thêm vào đó, cả sư Bằng là người lãnh đạo thế giới tâm linh của dân tộc Chăm Bà La Môn, không có vai trò đứng ra kiện tụng trước công pháp quốc tế về vụ hai người Chăm mang quốc tịch Hoa Kỳ đã lấy tên vua chúa Champa. Ông ta cũng không có chức năng pháp lý để kiện cáo hay ngăn cấm bà con Chăm hôm nay thường lôi tên Po Romé, Po Klaong, Po Bhaok, v.v. trong cuộc chửi bới và cãi vã với nhau. Chính vì thế, hành động xúi dục của Chế Linh và Lưu Quang Sang chỉ làm cho cả sư Hán Bằng mang thêm tội vạ và nhất là làm tổn thương đến danh dự cả một cộng đồng tu sĩ người Chăm Ahiér (Bà La Môn) hôm nay, vì Hội Đồng Chức Sắc Đền Tháp Chăm ở Ninh Thuận không hề hay biết vấn đề này.

Sự nhúng tay của Chế Linh nhằm kết tội Thành Công Thỏ và Từ Công Thu, hai người Chăm Hồi Giáo lấy tên vua chúa Champa đã trở thành văn chương chính trị dựa vào màu cờ tôn giáo để khơi dậy hận thù dân tộc. Đây là hành động có một tác hại vô cùng nguy hiểm có thể gây ra chiến trường tranh chấp tôn giáo, mà không ai có thể đo lường được hậu quả của nó. Sự xúi dục này chỉ làm mỗi cho sự chia rẽ trong cộng đồng tu sĩ người Chăm Ahiér (Bà La Môn), vì cả sư Hán Bằng không có quyền kiện tụng một công dân nước ngoài mà không có sự đồng ý của Hội Đồng Chức Sắc Đền Tháp Chăm ở Ninh Thuận và không có giấy phép của Mặt Trận Tổ Quốc Việt Nam.

Bi kịch trở về Việt Nam của Chế Linh

Mặc dù Chế Linh đã từng tuyên bố với thân hữu người Chăm là nhà nước Việt Nam đã mấy lần mời ông ta về Việt Nam để trình diễn văn nghệ với giá rất cao tính hơn

Hiện tượng ca sĩ Chế Linh

tỷ đồng, nhưng ông ta luôn luôn từ chối. Có chăng đây chỉ là một cốt truyện huyền hoặc. Vì rằng, ngày trở về Việt Nam của Chế Linh để chuẩn bị chương trình Chào Xuân 2008 chỉ để lại một bi kịch buồn thảm.

Chế Linh và cháu Lưu Quang Sang
(Pho Web Ngôi Sao)

Sau 27 năm ra đi, Chế Linh trở lại sân bay Tân Sơn Nhất vào ngày 18-1-2007 đơn thân độc mã, không trống và cũng không kèn, không người

đồng nghiệp đại diện cho nghệ sĩ Việt Nam chưa nói đến cấp lãnh đạo của nhà nước ra đón chào, ngoại trừ 3 thanh niên Chăm thui thui tặng bó hoa cho Chế Linh mà nhật báo Thể Thao-Văn Hóa kể lại. Tại sao chỉ có 3 thanh niên Chăm ra sân bay đón chào một ca sĩ nổi tiếng và lừng danh trong giới thính giả người Việt Nam. Đó là nghi vấn mà không ai tìm ra câu trả lời.

Để đánh dấu ngày trở về của Chế Linh, nhà nước Việt Nam chỉ cho phép một tờ báo duy nhất đăng tin ngắn gọn về Chế Linh đó là nhật báo Thể Thao-Văn Hóa ra mắt ngày 22-10-2007 mà Web Văn Chương Việt (vannghecongcuulong.org) truyền lại. Bản tin này có đăng một tấm hình Chế Linh thui thui uống nước trà với nhà thơ Inrasara (xem Inrasara.com) trên tấm nệm trong phòng ngủ của nhà thơ này ở Sài Gòn (xem hình) và kể lại chương trình làm việc của Chế Linh ở Việt Nam trong đó ngày 22-10-2006 Chế Linh sẽ bay sang Hà Nội, nhưng không biết để làm gì và gặp ai ?

Ngoài nhật báo Thể Thao-Văn Hóa, hai mạng web ở Việt Nam đó là VTC New (<http://www.vtc.vn>) và Ngôi Sao

Hiện tượng ca sĩ Chế Linh

(<http://ngoisao.net>) cũng được phép đăng bài phỏng vấn về Chế Linh.

Chế Linh và Inrasara
(Pho Web Văn Chương Việt)

Sự vắng mặt của báo chí cũng như không có sự tiếp đón nào của một cơ quan nhà nước Việt Nam dành cho sự hiện diện của Chế Linh đã chứng tỏ rằng

ca sĩ này chỉ lui chui xin về Việt Nam cũng như hàng trăm ngàn Việt kiều khác về thăm quê hương không hơn không kém.

• *Chế Linh về Việt Nam để làm gì?*

Bà con thân hữu người Chăm rất nóng lòng để biết Chế Linh về Việt Nam để làm gì, trong tổ chức nào? Nhưng không ai trả lời được cho câu nghi vấn này, vì những gì ông tuyên bố ở Việt Nam thường chứa đựng một nội dung mâu thuẫn và có phần thêu dệt.

- *Chào Xuân 2008*

Mặc dù Chế Linh cho biết là « Tôi về kỳ này là chuẩn bị cho chương trình Chào Xuân 2008 sẽ diễn ra vào tháng 1 tới sau đó sẽ là Liveshow Chế Linh » (Web VTC News, 29-10-2007). Đây chẳng qua chỉ là lời sáo rỗng, vì mùa xuân 2008 đã qua, nhưng chương trình Chào Xuân 2008 của Chế Linh cũng không thấy và Liveshow Chế Linh cũng không thành, trong khi đó có nguồn tin từ cộng đồng Chăm

Hiện tượng ca sĩ Chế Linh

cho biết là Chế Linh xóa bỏ chương trình vì chính quyền Hà Nội yêu cầu ông ta phải hát nhạc mới và phải ngồi bên cạnh chủ tịch nhà nước là Nguyễn Minh Triết và trung tướng Nguyễn Cao Kỳ trong ngày đại hội Chào Xuân 2008.

Chế Linh và bà Hoàng Thị Ut Lan
(Pho. Web VTC-New)

Chế Linh bỏ chương trình Chào Xuân 2008 hay là Chế Linh xin hát trong chương trình Chào Xuân nhưng Hà Nội không cho phép? Thế thì Chế Linh về Việt Nam để làm gì?

Nhân dịp về thăm quê hương, Chế Linh vô cùng hớn hởi được chụp hình chung với một nhân vật cao cấp duy nhất tại Việt Nam là bà Hoàng Thị Ut Lan, chủ tịch ủy ban nhân dân tỉnh Ninh Thuận, khi Chế Linh về Phan Rang thăm quê, thế thì tại sao Chế Linh không muốn ngồi bên cạnh chủ tịch nhà nước Việt Nam là Nguyễn Minh Triết để lấy hình làm kỷ niệm. Có chăng Chế Linh bịa ra câu chuyện mà thôi vì ông Nguyễn Minh Triết không biết Chế Linh là ai.

- Thành viên UNESCO

Ngày 29-10-2007, Chế Linh tuyên bố với mạng web VTC New : « tôi về theo lời mời của UNESCO, tôi cũng là thành viên của UNESCO. Chúng tôi về thực hiện một số chương trình hát từ thiện... và Chào Xuân 2008... Hai chương trình này dưới sự tài trợ của UNESCO ».

Không có gì vinh dự bằng cho dân tộc Champa hôm nay nếu Chế Linh được bổ nhiệm làm thành viên của UNESCO, một cơ quan của Liên Hiệp Quốc. Tiếc rằng ca sĩ này không biết trụ sở của UNESCO nằm ở đâu và cũng quên

rằng UNESCO hôm nay chỉ có 191 thành viên chính thức dành cho quốc gia độc lập có chủ quyền trong đó có Việt Nam gia nhập từ ngày 6 tháng 7 năm 1951 và 6 thành viên bán chính thức dành cho lãnh thổ tự trị như Ma Cao, Trung Quốc, v.v. Thế thì làm sao Chế Linh được ghế thành viên trong tổ chức quốc tế này.

Đã là thành viên của UNESCO, tại sao Chế Linh chỉ thui thủi đến phi trường Việt Nam không ai đưa đón. Một mâu thuẫn nữa nếu là đại diện cho UNESCO, thì tại sao Chế Linh lại tuyên bố với “nhà thơ” Inrasara « Chế Linh về Việt Nam trong chương trình của UNESCO. Lịch trình của anh rất kín » (Inrasara.com, 8-11-2007). Chế Linh đâu có về Việt Nam để gây phong trào khủng bố, thành ra phải có lịch trình rất kín.

Sau khi hỏi về vụ này, cơ quan UNESCO có trụ sở tại Paris cho biết là UNESCO không biết Chế Linh là ai và không có tài trợ nào dành cho Chế Linh sang Việt Nam hát từ thiện hay Chào Xuân 2008 gì cả. Có chăng câu truyện UNESCO của Chế Linh chỉ là câu chuyện bịa để lừa độc giả.

- *Chế Linh nói gì với báo chí ở Việt Nam*

Một khi xin trở về Việt Nam để hợp tác, tất cả mọi người đều phải tôn trọng câu châm ngôn « ăn cơm chúa thì phải múa theo chúa ». Chính vì thế, Chế Linh khi đến Việt Nam phải đứng về phe nhà nước cộng sản và hòa theo chế độ cộng sản, dù ông ta đã từng là một ca sĩ lừng danh chống cộng sản ở hải ngoại. Đây là qui luật chung của những người làm chính trị ở trong tư thế qui hàng, ngoại trừ Trần Bình Trọng giám tuyên bố « Thà làm quỷ nước Nam còn hơn làm vương đất Bắc ».

Khi hỏi về cảm nghĩ nhân dịp trở về thăm quê hương, Chế Linh trả lời cho tờ VTC News (29-10-07) rằng « tôi chỉ thấy mình như kẻ đi làm xa nhà, giờ về nhà mình ». Một khi đã xin về Việt Nam hợp tác rồi, Chế Linh không thể

Hiện tượng ca sĩ Chế Linh

nói : tôi là kẻ vượt biên chống cộng, giờ về nhà để phản đối Việt Cộng đã hành hạ mình.

Nói đến sự hiện diện của ông ta ở hải ngoại, VTC News (29-10-07) thuật lại lời của Chế Linh như sau « Cái sự vượt biên của tôi cũng lạ lắm. Tôi chưa bao giờ có ý định vượt biên...Hôm đó tôi đi ăn với bạn bè, rồi cả đám vượt biên, tôi cũng đi luôn ». Thế thì câu chuyện tù đầy, khủng bố của cộng sản buộc Chế Linh phải vượt biên mà ca sĩ này thường kể lại cho bà con thân hữu người Chăm nghe cũng chỉ là một chuyện bịa để lừa dối thiên hạ.

Hỏi đến vấn đề khúc mắc giữa Chế Linh và đất nước Việt Nam, ca sĩ này trả lời cho tờ báo Ngôi Sao (30-10-2007) : « Anh thấy tôi trở về đây rồi mà. Đâu có khúc mắc gì nữa... Quá khứ chìm sâu rồi, bây giờ Chế Linh làm điều gì cũng vì dân tộc mình, vì đất nước mình. Những khúc mắc ở bản thân, tôi không muốn nhắc lại nữa và tôi cũng không muốn ai nhắc »

Quá khứ đã chìm sâu rồi, không nên nhắc nữa có nghĩa là những bài trường ca chống cộng mà Chế Linh từng đeo đuổi trong mấy năm qua phải ngừng lại ở đây. Hy vọng cộng đồng Việt Nam chống cộng ở hải ngoại sẽ hiểu lời kêu gọi này.

Cuối cùng, Chế Linh chỉ xin VTC News (8-11-07) loan tin một điều : « Mong bà con cho Chế Linh thay áo mới » có nghĩa là Chế Linh xin từ giả bộ áo dơ bẩn của chế độ Việt Nam Cộng Hòa để thay vào đó một bộ áo mới trong sạch hơn của Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam. Tại sao lại vứt đi những ân sủng của Việt Nam Cộng Hòa, một chế độ dù sao đi nữa cũng đã đưa Chế Linh đến đỉnh cao của sự nghiệp ?

Kết Luận

Xã hội là một không gian liên đới giữa những thành viên cùng chung một lý tưởng và một nhận định về giá trị lịch sử của cộng đồng mà họ xem đó là một hiện tượng thiêng liêng ăn sâu vào tiềm thức. Mọi hành động đi ngược lại với qui luật không gian liên đới này trở thành một thái độ phản bội và lừa gạt nhau.

Chế Linh và Lưu Quang Sang là người đã nhận lãnh trách nhiệm đứng ra tổ chức đại hội 2007. Không vì lý do gì, Chế Linh và Lưu Quang Sang lại trở tay chống phá đại hội, tức là tàn phá không gian liên đới mà chính ông ta là thành viên. Đây là thái độ lừa gạt nhau mà những thành viên của ban tổ chức đại hội không bao giờ chấp nhận, vì mọi thái độ lừa gạt nhau chỉ để lại một bi kịch đau xót cho xã hội Champa đổ nát này, khó mà hàn gắn lại trong tương lai.

Đối với những thành viên Chăm trong ban tổ chức đại hội, Chế Linh và Lưu Quang Sang đã trở thành một nhân vật ngoại lệ không còn ai tin cậy nữa, vì hai người này đã quay lưng với quê hương Champa đổ nát, quên đi lời thề của mình trước thần thánh Champa và bà con thân hữu người Chăm ở hải ngoại. Hiện tượng này chỉ làm khuyếch đại thêm sự chia rẽ và hận thù nhau trong một xã hội Champa đã mục nát đã diễn ra gần nửa thế kỷ rồi. Cựu dân biểu Lưu Quang Sang là nhân chứng hàng đầu của tiến trình xã hội mục nát này. Tại sao ông ta, người đại diện cho dân và vì dân, lại tạo thêm hiện tượng vào năm 2007 để xã hội mục nát này càng thêm mục nát nữa. Đó là trọng tâm vấn đề mà một số bà con thân hữu người Chăm tại hải ngoại thường đưa ra.

Vì bị thôi miên bởi một nhân vật núp dưới bóng hình để lèo lái biến cố, Chế Linh thay màu cờ chính trị xin về

Hiện tượng ca sĩ Chế Linh

Việt Nam để rồi phải gánh lấy một kết quả phủ phàng : nhà nước Việt Nam không biết ca sĩ này là ai.

Một khi đã trở về hợp tác với chế độ cộng sản, thế thì đâu là chân đứng của ca sĩ Chế Linh trong cộng đồng Việt Nam chống cộng hôm nay ở hải ngoại. Chỉ có thời gian mới có thể trả lời cho câu hỏi này.

Chế Linh ra đi với ngàn hy vọng hảo huyền, nay đã trở về tay không. Sự ra đi của Chế Linh đã chôn vùi một gia sản vô cùng quý báu, không có giá trị nào của vàng bạc có thể so bì được, đó là đánh mất lòng tin và sự trọng vọng của một tập thể trí thức người Chăm, trong đó có bác sĩ, kỹ sư, tiến sĩ, tốt nghiệp đại học, xuất thân từ quốc gia hành chính, quốc gia sư phạm, v.v. đã dành cho Chế Linh trong suốt 25 năm đấu tranh chung và cùng nằm chung trong một tổ chức ở hải ngoại này. Chỉ vì không sáng suốt nghe theo kẻ ném đá dấu tay, mà bản thân Chế Linh là người « vô tội » đã trở thành người « có tội » đối với đồng đội của mình.

Phân tích hiện tượng của Chế Linh trong một không gian của xã hội tức là làm sáng tỏ lại lịch trình của một biến cố mà dân tộc Champa cần biết sự thật và đã trở thành yếu tố cấu thành lịch sử hiện đại của dân tộc Champa.

Nói đến sự thật tức là sẽ mất lòng nhau. Nhưng sự thật của lịch sử không bao giờ làm mất lòng ai cả, nếu tất cả những nhân chứng của lịch sử chỉ hành động theo sự thật và phải tôn trọng sự thật với bất cứ giá nào. Bằng chứng cụ thể, nếu không lãnh trách nhiệm tổ chức đại hội nữa vì lý do muốn trở về Việt Nam, Chế Linh chỉ cần triệu tập một phiên họp với những thành viên của mình để nêu ra sự thật và tìm một giải pháp chung cho sự thật này, thế thì mọi chuyện đều xảy ra êm xuôi cho xã hội.

Mọi hành động không tôn trọng sự thật và không chấp nhận định nghĩa xã hội như là một không gian liên đới của các thành viên cùng chung một lý tưởng, một nhận định

Hiện tượng ca sĩ Chế Linh

chung về giá trị di sản của lịch sử, chỉ mang lại bao sự phiền hà cho xã hội mà thôi. Hiện tượng Chế Linh là một bài học của lịch sử xã hội Champa hôm nay.

Hiện tượng ca sĩ Chế Linh